

ВРХОВНИ СУД
РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 12 0 К 001936 11 Кж
Бања Лука, 22.02.2012. године

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија др Вељка Икановића, као предсједника вијећа, Горане Микеш и Драгомира Миљевића, као чланова вијећа, уз судјеловање записничара Софије Рибић, у кривичном предмету против В. Н., због кривичног дјела убиства из члана 47. став 1. Кривичног закона Републике Србије, у поступку даљег извршења мјере безбједности обавезног психијатријског лијечења и чувања у здравственој установи, која је изречена правоснажном пресудом иностраног суда, одлучујући о жалби браниоца В. Н., адвоката Б. Ј. из Б., изјављеној против рјешења Окружног суда у Бијељини број 12 0 К 001936 11 Кв од 07.11.2011. године, у сједници вијећа одржаној дана 22.02.2012. године, донио је

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Одбија се, као неоснована, жалба браниоца В. Н., изјављена против рјешења Окружног суда у Бијељини број 12 0 К 001936 11 Кв од 07.11.2011. године.

О б р а з л о ж е њ е

Побијаним рјешењем Окружног суда у Бијељини број 12 0 К 001936 11 Кв од 07.11.2011. године, одбијена је молба староца В. Н., за његов премјештај из Специјализоване затворске болнице Б.1 у БиХ ради даљег извршења у РС мјере безбједности обавезног психијатријског лијечења и чувања у здравственој установи, која мјера је изречена правоснажним рјешењем Окружног суда у Ужицу број К-95/04 од 29.12.2004. године.

Против наведеног рјешења жалбу је, благовремено, изјавила бранилац В. Н., адвокат Б. Ј. из Б., због повреде Кривичног закона, са приједлогом да се побијано рјешење преиначи и преузме извршење изречене мјере безбједности или да се то рјешење укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Испитујући побијано рјешење у оном дијелу који се побија жалбом, у смислу одредбе члана 312. и 329. ЗКП („Службени гласник Републике Српске“, бр. 50/03, 111/04, 115/04, 29/07, 68/07, 119/08, 55/09, 80/09, 88/09 и 92/09 - у даљем тексту ЗКП), одлучено је као у изреци овог рјешења из слиједећих разлога:

У конкретном случају, првоснажним рјешењем Окружног суда у Ужицу број К-95/04 од 29.12.2004. године, на основу члана 63. став 1. Основног кривичног закона Републике Србије, В. Н. је изречена мјера безбједности обавезног психијатријског лијечења и чувања у здравствениј установи, јер је утврђено да је у стању неурачунљивости починио кривично дјело убиства из члана 47. став 1. Кривичног закона Републике Србије, која мјера се извршава у Специјализованој затворској болници Б.1.

Поступајући у складу са чланом 77. Закона о међународној правној помоћи, те чланом 13. и 14. Уговора између Босне и Херцеговине и Републике Србије о правној помоћи у кривичним стварима, правилно је првостепени суд одбио молбу староца В. Н., за премјештај из Специјализоване затворске болнице Б.1, РС1 у БиХ ради даљег извршења у РС изречене мјере безбједности обавезног психијатријског лијечења и чувања у здравственој установи. У образложењу побијаног рјешења дати су ваљани разлози којима је правилно указано на немогућност да домаћи суд, према кривичном законодавству Републике Српске, обзиром на услове прописане у одредби члана 58. став 1. Кривичног закона Републике Српске (у даљем тексту: КЗ РС), изрекне кривичну санкцију неурачунљивом учиниоцу противправног дјела, па тиме и немогућност да се, у смислу члана 421. став 1. ЗКП, изврши наведена правоснажна одлука иностраног суда у односу на санкцију коју је изрекао тај суд.

Надаље, привремено одређивање присилног смјештаја у здравственој установи неурачунљивом учиниоцу противправног дјела, и од стране тужиоца покретање одговарајућег поступка у складу са чланом 28. став 1. и чланом 29. став 1. Закона о заштити лица са менталним поремећајем, а све у смислу одредбе члана 400. став 3. и 4. ЗКП, којом је регулисан поступак у случају неурачунљивости, супротно жалбеним тврдњама не представља мјеру безбједности обавезног психијатријског лијечења, која је прописана у одредби члана 56. тачка 1. КЗ РС, нити се у смислу члана 58. став 1. истог Закона та мјера може изрећи неурачунљивом учиниоцу противправног дјела.

Цијенећи наведено, без основа су жалбени приговори којима се оспорава правилност и законитост побијаног рјешења.

На основу наведеног и примјеном члана 328. став 3. ЗКП, одлучено као у изреци овог рјешења.

Записничар
Софија Рибич

Предсједник вијећа
др Вељко Икановић

За тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић